

شیخ میرزا حسین نوری

حاج آقا مصطفی خمینی

آیت الله حاج آقا مصطفی خمینی نیز از عالمان و استادان نجف بود که همواره در مراسم پیاده روی حضوری پیوسته و جدی داشت. حضور ایشان در این مراسم به قدری زیاد بوده که خاطرات فراوانی از حضور ایشان توسط علما و دوستان ایشان برجای مانده است. مرحوم حجت الاسلام والمسلمین سید تقی درجه ای در خاطره ای در رابطه با حاج مصطفی خمینی (ره) می فرماید: (... چندین بار همراه آیت الله حاج آقا مصطفی خمینی از نجف پیاده به سوی کربلا رفتیم... در این سفرها دوستانی چون آقایان اسلامی، علیان، احسانی، کیانی، حلیمی کاشانی، آقای مجتبی قائمی، آقای حاج آقا نصرالله شاه آبادی و آقای رضوانی که در حال حاضر امام جماعت مسجد حاج سید عزیزالله هستند، همراه بودند. حاج آقا مصطفی با پای برهنه و حتی بدون جوراب حرکت می کرد و از هر کس مختصر صدایی داشت، می خواست اشعاری را در مقام و عظمت امام حسین (ع) بخواند و با شنیدن این اشعار، خودش طوری منقلب می شد که از شدت گریه، شانه هایش بالا و پایین می رفت. حاج آقا مصطفی خمینی همیشه دیوان شیخ محمد حسین غروی اصفهانی را همراه داشت و وقتی کنار دجله و فرات که دیگر نزدیک کربلا بود می رسیدیم، او به اسم کوچک مرا صدا می زد تا قسمتی از آن را بخوانم و به محض شروع، مثل کسی که بغضش بترکد، شروع به گریه می کرد. طی چند کیلومتر من زمزمه می کردم و جمع دوستان به خصوص حاج آقا مصطفی گریه می کردند. ناگهان یکی از دوستان چشمش به گنبد مطهر حضرت امام حسین (ع) افتاد و به دنبال آن، موج شوق و گریه در میان جمع بلند می شد....

میرزا حسین محدث نوری فرزند مولف کتاب مستدرک الوسائل و از علمای سرشناس شیعه در قرن چهاردهم هجری است. بسیاری شیخ میرزا حسین نوری را احیا کننده مراسم راهپیمایی اربعین حسینی در تاریخ معاصر می دانند. گفته می شود مراسم پیاده روی در عصر مرجعیت شیخ مرتضی انصاری نیز با شکوه تمام رواج داشته است، در حالی که پس از وی، این عمل کم ارزش و متعلق به طبقه فقرا و نیازمندان معرفی شد. اما میرزا حسین نوری این مراسم را در میان مردم رونق بخشیده است. مرحوم شیخ آقابزرگ تهرانی که از نزدیک شاهد تلاش استادش بود، می نویسد: «استاد ما چون وضع را بدین منوال دید، به این شیوه خداپسندانه [پیاده روی] همت گماشت... در سال های بعد، رغبت مردم و صالحان به این موضوع بیشتر شد و دیگر عار محسوب نمی شد، به طوری که در برخی سال ها، تعداد چادرها و خیمه های راهپیمایان، به ۳۰ عدد می رسید و هر چادر به ۲۰ تا ۳۰ نفر تعلق داشت و به این ترتیب، این سنت حسنه دوباره مرسوم شد و رونق گرفت.»

این عالم وارسته پس از سال ها تعطیلی، برای اولین بار در عید قربان به همراه ۳۰ تن از دوستان و اطرافیانش به پیاده روی از نجف تا کربلا اقدام کرد که سه روز طول کشید. از آن پس تصمیم خود را بر تکرار این عمل اعلام کرد و تا پایان عمر، تقریباً همه ساله مراسم اربعین را برپا می کرد. آن مرحوم برای آخرین بار در سال ۱۳۱۹ ق. با پای پیاده به زیارت بارگاه ابا عبد الله (ع) مشرف شد.

علامه امینی؛ صاحب الخدییر

سید موسی صدر (امام موسی صدر)

امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان یکی از شیفتگان مراسم پیاده روی از نجف به کربلا بود. مرحوم آیت الله سید محمد علی موحد ابطحی، یکی از عالمان بزرگ اصفهان که در نجف با امام موسی صدر هم بحث بود، می گوید: «وقتی که امام موسی صدر همراه ما پای پیاده از نجف به کربلا می رفت، در این سفر حضوری عاشقانه داشت و در وقت دعا و زیارت عاشورا، از همه باحال تر بود و هنگام گریه، چشمانش از شدت گریه سرخ می شد و وقتی نوبت ذکر مصیبت و خواندن اشعار و نوحه سرایی به او می رسید، با حال جانگواهی در مصیبت اهل بیت (ع) اشعار فارسی و عربی فصیحی می خواند و هنگام کار و حمل اثاثیه سفر، وی بیش از همه کار می کرد و هنگام شوخی و مزاح، مزاح هایی بیان می کرد که بعد علمی و اخلاقی جالبی داشت.»

یکی دیگر از شخصیت های برجسته حوزه علمیه نجف که به طور مرتب، در مراسم اربعین شرکت می کرد، علامه امینی مولف کتاب ارزش مند (الخدییر) بود که در این سفرها، همواره تعدادی از مومنین او را همراهی می کردند. علامه امینی وقتی به نزدیکی کربلا می رسید، حالش منقلب می شد و قطرات اشک از چشمانش جاری می شد.